

Bretaňské ostrovy

Žulové skály před horizontem

FOTO: MARIAN S. SUCHA

Ostrovy na vstupu do Kanálu nebo v Atlantiku, kde denní život jejich obyvatel a přírody probíhá v rytmu přílivu a odlivu... Leží pouze na hod kamenem od větrem a příbojem formovaného pobřeží. Na první pohled jednoduché: několik malých na sebe natlačených žulových domků, vrak rybářského kutru, majáky místo stromů a na hřbitovech kříže pro nezvěstné námořníky... Přesto jsou tyto ostrovy zde na vstupu do Evropy ve skutečnosti velmi rozmanité. Ploché a úzké, holé a zpustlé nebo naopak líbezné a porostlé bujnou vegetací.

Île de Ouessant, bretaňsky Eussa

Blikající majáky vítají návštěvníky tohoto pruhu pevniny o rozměrech 7 x 4 km vyčnívajícího nanejvýš šedesát metrů z moře, zahaleného někdy do husté mlhy, ale většinou do

bájných povídek... V městečku Lampoul zaujmou zelené a modré okenice starých domů. Kdysi býval ostrov důležitou obilnicí a pracovalo tu na šest velkých a na sto malých dřevěných mlýnů. Zatímco muži vyjížděli na moře, obdělávání půdy a denní hospodaření bylo svěřeno ženám. Dnes však patří veškerá půda ostrova stádům ovcí a hejnům ptáků, kteří tu nalézají hnízdiště či odpočinek při stěhování, a z mlýnů už stojí jen jediný. Nárazy větrů a vln vyhlodávají skalnaté břehy a prudké proudy nutí proplouvající lodě k bdělé ostražitosti. Bezpečí mořeplavců střeží majáky Nividic, Jument, Kereon, Stiff a Créac'h. V zimě, když se Eussa halí do husté mlhy, je slyšet monotónní troubení jejich rohů.

Smrt na moři, pro ostrované denní osud, dala vzniknout různým pro nás nezvyklým tradicím. Proellas, malé vos-

kové křížky se uschovávají v kapličky hřbitova – místo těl nezvěstných námořníků.

Vitr je zde všudypřítomný. Ve skalách, nad kameny ohrazenými políčky anebo v kožichu ovcí, kterých je zde víc než obyvatel. Na jaře září ostrov paletou barev: kvetou fialové eriky, fialky, mořské hřebíky a žluté kručinky. Ve skaliskách Pointe du Stiff hnízdí různé druhy racků a také tažní ptáci. Kolem 320 různých druhů se zde pravidelně krátce nebo déle zastavuje.

Dva ostrovní domy jsou zařízené jako muzeum, je tu k vidění typický, z trosk lodí vyrobený nábytek – jediné dřevo na ostrově.

Ostrov je dnes součástí přírodní rezervace kraje Armorique – „Parc Naturel Régional d'Armorique“.

Île Molène: souostroví Goémonù

Zhruba tolik, kolik má rok dnů, čítá souostroví Molène ostrůvků a útesů, a tak přímou cestu Iroiským mořem, které je omývá, dosud nikdo neobjevil. O hlavním ostrově Molène (Moal Enez) se říká, že je tak malý, že tu kráva nemůže nikdy stát všemi čtyřmi kopyty na jednom poli, což je věru výstižným přirovnáním pro území o rozměrech 1200 metrů délky a 800 metrů šířky. Navíc jsou zde políčka komplikovanými dědičnými vztahy neko- ➔